

[P. Christensen.]

mentlig faar et tilstrækkeligt Værn mod urimelige Retsforfølgninger, som ingen naturligtvis kan ønske.

Endelig er der til § 8 af Flertallet stillet et Ændringsforslag, som er en Følge af det foran nævnte. Det gaar ud paa, at Ordene „og 15“ i § 8 udgaar, idet § 15 ved Ændringsforslaget til § 6 har faaet en selvstændig Tilføjelse.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilade mig paa Udvalgsflertallets Vegne at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse med de omtalte Ændringer, idet jeg retter den nævnte Henstilling til Ministeren angaaende § 5.

Villemoes: Som ærede Medlemmer vil have set af Betænkningen, og som ogsaa nævnt af Udvalgets ærede Ordfører, har et Mindretal, for hvilket jeg her har den Ære at føre Ordet, stillet 3 Ændringsforslag, nemlig til Lovforslagets §§ 4, 5 og 6. Allerede ved Lovforslagets første Behandling udtalte jeg, at jeg maatte mene, at det var disse tre Paragraffer, der vilde være delte Meninger om, og det har altsaa ogsaa vist sig at være Tilfældet. Jeg tillader mig herved at anbefale disse 3 Ændringsforslag, idet jeg i øvrigt henviser til Mindretallets Bemærkninger i Betænkningen.

Mindretallet er klar over, at Rabatgivning til Forbrugere under Medvirkning af en Handelen uvedkommende Trediemand, altsaa de saakaldte Rabatmærkeselskaber, ikke udfylder nogen som helst samfundsmæssig Mission, men vi kan ikke følge Flertallet i, at det skal være den højtærede Handelsminister, som ene og alene, nu ganske vist ifølge den Tilføjelse, der er foreslaaet, „efter Forhandling med de interesserede Erhvervsorganisationer“ — jeg gør udtrykkeligt opmærksom paa, at der staar „efter Forhandling med“ — bestemmer, over for hvem der skal kunne gøres Undtagelse fra Hovedregelen.

Som den ærede Ordfører oplyste, har Udvalget modtaget en Række Deputationer. Jeg kan tilføje, at vi forrige Vinter i Udvalget om samme Lovforslag modtog Deputationer, der havde et andet Syn paa Lovforslaget end det, der kom til Udtryk i Aar. Man kan vel sige, at naar man begynder at gribe ind i disse Forhold, er det ikke saa let at faa alle Hoveder under een Hat. Enhver har jo sin Mening om Tingene, og kommer man dybere ind i Sagen, viser det sig, at dette eller hint, som maaske passer den ene, ikke passer den anden.

Jeg er glad for Ordene i Betænkningen

angaaende Kontant- og Kvantumrabat. Det er klart, som ogsaa den ærede Ordfører sagde, at man ikke ønsker Kontant- eller Kvantumrabat udelukket, men jeg forstaar det saaledes, at alle i Udvalget er enige om, at disse Ting er dette Lovforslag uvedkommende. Mindretallet foreslaar imidlertid, at Linierne 6—9 i § 4 skal udgaa; men vi har ikke noget som helst imod den fra den nugældende Lov ændrede Ordlyd i § 4, 1ste Stykke. I den gældende Lovs § 12 hedder det, at i Detailhandelen er den saakaldte Tilgift forbudt, medmindre Tilgiften er af underordnet Værdi. Det foreslaas nu, at der i Stedet for skal staa:

„Ved Salg eller Arbejdsydelse til Forbruger er Tilgift, eller hvad der maa sidestilles hermed, forbudt, medmindre Tilgiften er af ganske ubetydelig Værdi.“ Dette kan vi fra vor Side tiltræde, idet Udtrykket „underordnet Værdi“ altsaa bliver ændret til „ganske ubetydelig Værdi“.

Mindretallets andet Ændringsforslag drejer sig om de saakaldte Enhedsprisforretninger, og vi foreslaar, som man vil se af vort Ændringsforslag, at § 5, der handler om disse Forretninger, udgaar. Vi har ikke kunnet se Nødvendigheden af paa nærværende Tidspunkt at udstede Forbud mod saadanne Forretninger — disse Forretninger kendes jo ikke saa overdrevent meget inden for Danmarks Riges Grænser. Vi forstaar imidlertid, at den almindelige Butikshandel ikke synes om denne Forretningsart, og vi er ogsaa klar over, at Lovgivningsmagten i nogle Lande har Opmærksomheden henvendt paa Enhedsprisforretningerne; men det er dog en Kendsgerning, at de to store Handelslande, England og U. S. A., De forenede Stater i Nordamerika, ikke har Forbudslovgivning paa dette Omraade. Jeg har set paa de reviderede Genfer- og Pariserkonventioner, men jeg har i Bestemmelserne om uretmæssig Konkurrence ikke fundet noget om den Slags Virksomheder, hvorefter jeg slutter, at man ikke generelt, internationalt, har ment det opportunt at forsøge paa at naa til ensartet Lovgivning mod den Slags Forretninger. Det vil erindres, at vi her i Landet for en Del Aar siden stod over for dette, at der opstod nogle Smaaforretninger, 50 Øres-Bazarer o. lign., men jeg kan nu ikke tro, at den Slags Virksomheder indtil Dato har skadet den almindelige Butikshandel, og vi har næppe derudover Forretninger, der kan karakteriseres som Enhedsprisforretninger. Ja, vi har en Forretning, hvis Pris paa Varerne efter Annoncerne er 49 Øre — jeg